

Nyhedsbrevet den 1ste

Velkommen til Advokatfirmaet Drachmanns Nyhedsbrev Den 1ste.

På sekretærsiden er sekretær Lene Pejter Andersen gået på barsel.

Vi har ansat sekretær Britt Romme pr. 15. juli 2016. Britt skal beskæftige sig med konkursboer og retssager, der efter planen løbende i 2016/2017 digitaliseres i samtlige retskredse.

Advokatfirmaet holder sommerferielukket fra 25. juli til 5. august 2016 (begge dage inkl.). I den periode vil kun presserende henvendelser, af uopsættelig karakter, blive behandlet af en "ferievagt".

Vi ønsker dig god læselyst og en god sommer!

Morten Ammentorp, Morten Jensen og Lone Rømø.

Indhold

- Andelsboligforeningen Duegården var berettiget til at gå konkurs
- Erhvervsstyrelsen indfører ny praksis ved anmodning om tvangsopløsning
- Fremtidsfuldmagter
- Kompensation for manglende provision i sommerferie
- Retten til kompensationsbeløb forringes ikke ved samlet inddrivelse
- Tiltrædelse af virksomhedspant
- Årsindtægt ved opgørelse af erstatning for erhvervsnettab og tidspunkt for ophør af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste
- Gaver mellem ægtefæller skal ske ved ægtepagt for at være gyldige
- Fritstilling, frivilligt arbejde og loyalitetspligt for ledende medarbejdere

Andelsboligforeningen Duegården var berettiget til at gå konkurs

Den 11. maj 2016 afsagde Højesteret kendelse om, at A/B Duegården var berettiget til at gå konkurs, selvom kreditorerne protesterede mod konkursen.

Sagens baggrund

I 2007-2009 overtog A/B Duegården ejendommen ved optagelse af realkreditlån med renteswap, et anlægslån og en driftskredit hos Nykredit.

I juni 2013 traf A/B Duegårdens generalforsamling beslutning om at opløse andelsboligforeningen ved solvent likvidation. Efterfølgende vurderede likvidatorerne, at en solvent likvidation ikke var mulig, idet A/B Duegårdens gæld til Nykredit oversteg A/B Duegårdens aktiver, hvorfor de indgav konkursbegæring i juni 2014.

Siden 2011 havde Nykredit givet afkald på bidrag på realkreditlånet og renter på banklån, og de havde givet tilsagn om 1) at ville dække driftsunderskud i 2015-2016, 2) sikre en positiv drift for A/B Duegården frem til udgangen af 2021, 3) dække ekstraordinære udgifter, herunder til nødvendig vedligeholdelse, og 4) opfylde A/B Duegårdens forpligtelser efterhånden som de forfaldt.

Sø- og Handelsretten erklærede A/B Duegården konkurs i december 2014.

Afgørelsen blev tilsidesat af Østre Landsret i juli 2015, således at A/B Duegården igen kom i solvent likvidation.

For Højesteret omhandlede sagen spørgsmålet, om likvidatorerne havde retlig interesse i en konkurs, samt om A/B Duegården var insolvent, når Nykredit protesterede herimod, og ønskede at A/B Duegården skulle forblive i solvent likvidation.

Højesterets afgørelse

Højesteret kom frem til, at likvidatorerne havde retlig interesse i at indgive konkursbegæring for A/B Duegården, idet den solvente likvidation ikke kunne gennemføres, og likvidatorerne havde pligt til at sørge for, at gælden ikke blev større ved indgivelse af konkursbegæring.

I forhold til insolvensbedømmelsen udtalte Højesteret, at A/B Duegården ville være insolvent uden Nykredits tilsagn om økonomisk støtte.

Højesteret mente, at Nykredits tilsagn var et tilbud, som krævede accept fra A/B Duegården, for at blive bindende mellem parterne. Dette blev begrundet med, at tilsagnet forudsatte A/B Duegårdens medvirken, og ville give Nykredit medindflydelse på driften, samt at tilsagnet på flere punkter var uklart, og ikke gav en sikker løsning på betalingsproblemerne. A/B Duegården fandtes ikke at have accepteret tilbuddet, hvorfor denne måtte anses for insolvent.

På baggrund af ovenstående kom Højesteret frem til, at A/B Duegården kunne erklæres konkurs.

Bemærkninger

Afgørelsen fastslår, at andelsboligforeninger kan erklæres konkurs, selvom kreditorerne protesterer herimod. En konkurs kan dog undgås, hvis andelsboligforeningen har accepteret en klar aftale med kreditorerne om, at gældens afvikling standses eller gøres så langsom, at driften kan fortsætte.

Advokatfirmaet Drachmann yder både rådgivning om køb og salg af andelsboliger, herunder hjælp til gennemgang af andelsboligforeningers økonomiske situation, og om insolvensretlige problemstillinger generelt.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Morten Jensen
mj@drachmann.com

Erhvervsstyrelsen indfører ny praksis ved anmodning om tvangsopløsning

Erhvervsstyrelsen har netop ændret praksis. Erhvervsstyrelsen trak tidligere, pr. automatik, en anmodning om tvangsopløsning af et selskab tilbage fra skifteretten, hvis selskabets årsrapport blev modtaget i Erhvervsstyrelsen samme dag, som Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om oversendelse til skifteretten.

Fremover trækker Erhvervsstyrelsen ikke en anmodning om tvangsopløsning tilbage, hvis Erhvervsstyrelsen modtager en

årsrapport, efter, at Erhvervsstyrelsen har truffet beslutning om at anmode skifteretten om at tvangsopløse selskabet. Tidspunktet for afgørelsen i Erhvervsstyrelsens registreringssystem vil derfor fremover være udslagsgivende.

Erhvervsstyrelsen vil fortsat varsle selskabet om, hvornår Erhvervsstyrelsen oversender sagen til skifteretten på grund af manglende årsrapport. Varsling vil fortsat ske i et brev, der sendes til selskabets digitale postkasse, 4 uger før fristen

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Morten Ammentorp
ma@drachmann.com

Fremtidsfuldmagter

Lovforslag L135 – forslag om fremtidsfuldmagter, som tidligere er omtalt i Nyhedsbrevet den 1ste, blev vedtaget den 12. maj 2016.

Der er i forhold til den sidste omtale i nyhedsbrevet fra april ikke foretaget ændringer.

Loven træder i kraft efter justitsministerens fastsættelse, og afventer i det væsentligste, at der sker etablering af det nødvendige fremtidsfuldmagtsregister.

Indtil da er det en mulighed at oprette en generalfuldmagt.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Lone Rømø
lr@drachmann.com

Kompensation for manglende provision i sommerferie

Højesteret har netop afsagt dom i U. 2016.2163H, som handlede om kompensation for provisionsløn under ferie.

Sagen omhandlede en annoncesælger som var af den opfattelse, at hans provisionsordning medførte en manglende mulighed for at optjene provision under ferie. Medarbejderen gjorde gældende, at konsekvensen af provisionsaftalen var, at medarbejderen selv finansierede sin ferie i strid med ferieloven.

Provisionsaftaler skal generelt sikre ferie med løn

Udgangspunktet er, at medarbejdere, som ansættes med provisionsløn, skal modtage kompensation for manglende provision under ferie. Årsagen er, at medarbejderen ellers vil få en lavere løn, når medarbejderen holder ferie, eller i værste fald selv finansierer sin ferie, i strid med ferielovens bestemmelser.

I dommen havde medarbejderen en normal provisionsordning, hvor medarbejderen fik udbetalt et fast månedligt grundbeløb på kr. 30.000,00 samt et provisionsbeløb af sit salg.

Medarbejderen modtog grundbeløbet uafhængig af den faktiske indtjening. Hvis medarbejderen i en måned havde et negativt provisionsbeløb, blev beløbet overført til efterfølgende måneder. Provision kom herefter til udbetaling, når medarbejderen igen havde et positivt provisionsbeløb. Medarbejderen optjente almindelig feriegodtgørelse med 12,5 % af provisionen.

Medarbejderen modtog under ferie sit faste månedlige grundbeløb på kr. 30.000,00, samt feriegodtgørelse svarende til 12,5% af sin provision for forgående år.

Spørgsmålet var herefter, om ordningen udgjorde tilstrækkelig kompensation for manglende provisionsopsparing, når medarbejderen holdt ferie og derfor ikke solgte annoncer.

Højesterets afgørelse

Højesteret fandt, at ordningen medførte tilstrækkelig kompensation for medarbejderen.

Højesteret lagde bl.a. vægt på, at arbejdsgiveren havde tilpasset provisionsordningen, så der var taget højde for feriedage. Ordningen medførte endvidere, at en manglende mulighed for provisionsindtjening blev udlignet over året. Ordningen var derfor ikke i strid med Ferielovens bestemmelser. Højesteret

godkendte samtidig ordningen i forhold til EU arbejdstidsdirektivet.

Bemærkninger

Dommen er en reminder til virksomheder med provisionslønnede medarbejdere om at sikre, at provisionsordningen ikke er i strid med hverken EU-retten eller den danske ferielov. Enhver provisionsordning skal således sikre, at medarbejderen bliver tilstrækkelig kompenseret under ferie.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (L)
Sissel Egede-Pedersen
sep@drachmann.com

Retten til kompensationsbeløb forringes ikke ved samlet inddrivelse

Når debitorer ikke betaler deres regninger til tiden, er der mulighed for at pålægge debitor renter, rykkergebyr, inkassogebyr og inkassoomkostninger. I erhvervsforhold (krav mellem erhvervsdrivende) har der, siden 1. marts 2013, tillige været mulighed for at pålægge debitor et kompensationsbeløb på kr. 310,00 uanset kravets størrelse.

Det har i praksis været uafklaret, om kompensationsbeløbet kunne pålægges flere selvstændige krav mellem de samme parter, når kravene blev taget samlet til inkasso og retsforfølgning.

Østre Landsret har nu fastslået, at kreditor kan kræve kompensationsbeløbet for ethvert selvstændigt mellemværende mellem de samme parter, uanset om de selvstændige krav tages til inkasso og retsforfølges samlet. Retten til kompensationsbeløbet opnås samtidig med, at kreditor bliver berettiget til at kræve morarente.

Det er altid en udfordring, når kunder ikke betaler til tiden, og mulighederne for at få dækket omkostningerne til inddrivelse,

står ofte ikke mål med omkostningerne. Enhver mulighed for at minimere tabet hos kreditor, er derfor kærkomment.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (L)
Michelle Ljungstrøm
mil@drachmann.com

Tiltrædelse af virksomhedspant

Østre Landsret har den 7. december 2015 afsagt dom, som bidrager til fortolkning af spørgsmålet om, hvornår en virksomhedspanthaver har tiltrådt sit pant.

Ved dommen fastslog landsretten, at banken ikke havde tiltrådt sit virksomhedspant.

Faktum

En flykoncern drev virksomhed med flydrift. Der var tinglyst virksomhedspant til flykoncernens bank. I 1. halvår 2011 havde flykoncernen likviditetsproblemer, som blev afhjulpet med midlertidige kreditter. Flykoncernen arbejdede i løbet af foråret og sommeren på at få tilført kapital fra mulige investorer. Banken meddelte, at den ikke på lang sigt ønskede at fortsætte som primær bank, grundet et ønske fra banken om at minimere sine engagementer i flybranchen generelt.

I efteråret 2011 anmodede banken flykoncernen om, at modtage en plan for afvikling af engagementet. Det blev aftalt, at der inden udgangen af 2011 skulle sendes oplæg herfor.

I slutningen af 2011 bad banken igen flykoncernen om at fremlægge en plan for, hvordan engagementet kunne afvikles inden 30. juni 2012, idet banken i modsat fald tog forbehold for at opsig engagementet. Banken modtog ikke den ønskede plan, hvorefter banken den 5. januar 2012 meddelte, at engagementet ville blive opsagt til øjeblikkelig indfrielse, hvis planen ikke forelå senest 27. januar 2012. Parterne forhandlede herefter, men banken fastholdt opsigelsen og forlangte gælden indfriet, mens flykoncernen arbejdede på at skaffe ny finansiering. Banken kunne ikke acceptere flykoncernens plan for indfrielse og i slutningen af februar 2012 fremlagde banken selv en plan for,

hvorledes en kreditramme på 45 mio. kr. skulle indfries frem til 27. juni 2012.

De økonomiske vanskeligheder i flykoncernen fortsatte, og flykoncernen indgav i begyndelsen af maj 2012 egenbegæring om konkurs. På dette tidspunkt var kreditten til banken nedsat til 20 mio. kr., og indfrielsesplanen var dermed overholdt.

Hovedtvisten

Konkursboet efter flykoncernen fandt, at banken havde tiltrådt sit virksomhedspant den 24. februar 2012, hvor den tidligere varslede opsigelse blev effektueret. Dette førte ifølge konkursboet til, at de indbetalinger, der var sket på kreditrammen skulle nedskrive sikkerhedsrammen for virksomhedspantet. Argumentationen fra konkursboet var således:

(1) Banken har tiltrådt virksomhedspantet, (2) ved tiltræden skal sikkerhedsrammen nedskrives med alle indbetalinger (brutto), (3) 20. marts 2012 var der indbetalt så meget, at sikkerhedsrammen var 0 kr., (4) herefter var gælden til banken usikret og (5) nedbringelse herefter var omstødelig.

Banken anførte, at der ikke var tale om en tiltrædelse af virksomhedspantet. Argumentationen fra banken var således:

(1) Banken har ikke tiltrådt virksomhedspantet, (2) hvis landsretten fandt, at der er sket tiltræden: Ved nedskrivning af sikkerhedsrammen skulle der tages hensyn til både indbetalinger og udbetalinger (netto), (3) Herefter var gælden til banken sikret helt frem til konkursens indtræden, (4) hvis landsretten fandt, at der kun skal tages hensyn til indbetalinger (brutto): betingelserne i konkurslovens § 67 henholdsvis § 74 var ikke opfyldt.

Afgørelsen

Landsretten lagde vægt på, at flykoncernen ikke forud for konkursen havde været i misligholdelse over for banken. Banken havde ikke forud for konkursen iværksat inddrivelse efter retsplejelovens regler eller udtrykkeligt meddelt, at banken agtede at tiltræde virksomhedspantet.

Herefter fandt landsretten, at banken ikke ved sin handle måde, havde tiltrådt virksomhedspantet. Banken blev derfor frifundet.

Bemærkninger

Med afgørelsen fastslår landsretten, at en virksomhedspanthaver er berettiget til at opsig engagementet, uden at dette i sig selv anses for at være en tiltræden af pantet. Virksomhedspanthaveren er ligeledes berettiget til at aftale at

nedskrive engagementet, uden at dette i sig selv anses for en tiltræden af virksomhedspantet.

Dette blev - konkret - begrundet med, at virksomhedspant sætteren havde haft fri rådighed over kreditfaciliteten, og at den normale drift var fortsat. Endvidere lagde landsretten vægt på synspunktet om, at banken generelt ønskede en mindre eksponering på flybranchen.

Dommen er anket til Højesteret.

Spørgsmål kan rettes til
Advokatfuldmægtig
Rasmus Lindsten
RI@drachmann.com

Årsindtægt ved opgørelse af erstatning for erhvervsevnetab og tidspunkt for ophør af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

Højesteret har den 24. maj 2016 truffet afgørelse i en sag om opgørelse af årsløn, hvor skadelidte havde 2 fuldtidsjob, og hvor ansvarsforsikringsselskabet forud for arbejdsskadestyrelsens vurdering af erhvervsevnetabet, havde opgjort og udbetalt erstatning for erhvervsevnetab efter et rimligt skøn og på et forsvarligt grundlag.

Uheld og skadelidtes forhold

Nogle heste var sluppet ud af deres fold den 19. oktober 2008. Skadelidte påkørte de undslupne heste, og pådrog sig alvorlige skader på bryst og hjerte.

Der var tegnet ansvarsforsikring for hestene.

Skadelidte havde, i de 3 forudgående år før skaden, haft arbejde svarende til 2 fuldtidsstillinger, og havde i 2006 haft en samlet lønindtægt inkl. dagpenge på kr. 711.677, i 2007 på kr. 830.382 og i 2008 på kr. 743.323.

Den 1. februar 2011 opgjorde og udbetalte ansvarsforsikringsselskabet erhvervsevnetab efter et rimeligt

skøn og på et forsvarligt grundlag, da forsikringsselskabet skønsmæssigt fastsatte erhvervsevnetabet til 50 % og årslønnen til kr. 720.000.

Den 7. juni 2011 vurderede arbejdsskadestyrelsen erhvervsevnetabet til 75%.

Årsindtægt

Efter erstatningsansvarslovens § 7, stk. 1, udgør årslønnen for skadelidte, der er lønmodtager, den samlede årsindtægt i det år der går forud for skadens indtræden.

Efter stk. 2 kan årslønnen dog fastsættes efter et skøn, når der har været særlige indtægts- og ansættelsesforhold eller andre særlige forhold.

Ansvarsforsikringsselskabet synspunkt var, at når skadelidte havde haft arbejde svarende til 2 fuldtidsstillinger, var der særlige indtægts- og ansættelsesforhold. Årslønnen skulle derfor ifølge forsikringsselskabet fastsættes skønsmæssigt.

Højesteret nåede imidlertid frem til, at årsløn skulle fastsættes i overensstemmelse med udgangspunktet i erstatningsansvarsloven § 7, stk. 1, svarende til den samlede indtægt i året forud for ulykken d. 19. oktober 2008.

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

Efter erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, skal der ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, når skadelidte har et varigt erhvervsevnetab, indtil det tidspunkt, hvor det er muligt, midlertidigt eller endeligt, at vurdere skadelidtes fremtidige erhvervsevne.

Ansvarsforsikringsselskabet havde betalt erstatning for erhvervsevnetab 1. februar 2011, og på det tidspunkt ud fra et samlet rimeligt skøn og på et i øvrigt forsvarligt grundlag vurderet, at erhvervsevnetabet udgjorde 50 %.

Højesteret vurderede, at skadelidtes ret til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste derfor ophørte 1. februar 2011, selvom Arbejdsskadestyrelsen først i henhold til udtalelse af 7. juni 2011 vurderede erhvervsevnetabet til 75%.

Bemærkninger

Der skal altså noget til at fravige hovedreglen for fastsættelse af årsindtægt i henhold til erstatningsansvarslovens § 7, stk. 1 svarende til årslønnen et år forud for skaden.

Selv ved nogen afvigelse mellem det af forsikringsselskabet skønnede erhvervsevnetab og det af Arbejdsskadestyrelsen vurderede, fandt Højesteret, at når skønnet var rimeligt og udøvet på et forsvarligt grundlag, kunne forsikringsselskabet begrænse skadelidtes erstatning for få tabt arbejdsfortjeneste ved at foretage denne vurdering og udbetale erhvervsevnetaberstatning til et tidspunkt før Arbejdsskadestyrelsen enten midlertidigt eller endeligt vurderer skadelidtes erhvervsevnetab.

*Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Lone Rømø
lr@drachmann.com*

Gaver mellem ægtefæller skal ske ved ægtepagt for at være gyldige

Er der mellem ægtefæller ydet en gave, der krævede ægtepagt, er gaven ugyldig.

Det betyder, at gavegiveren, dennes arvinger eller dennes kreditorer, til enhver tid kan kræve gaven retur eller foretage retsforfølgning hos gavemodtager for gavens værdi. Har en ægtefælle modtaget en bil, en sum penge, en ejendom eller lignende fra den anden ægtefælle, uden oprettelse af ægtepagt, så kan gavegiver, i forbindelse med en skilsmisse, eller gavegivers arvinger i forbindelse med et dødsfald, kræve gaven retur. Det er derfor ikke uden betydning, at kravet om ægtepagt iagttages.

Sædvanlige gaver

Sædvanlige gaver kræver ikke ægtepagt. Fødselsdagsgaver, lejlighedsgaver mv. er ikke nødvendigvis sædvanlige. Det er en konkret vurdering, hvor det afgørende er, om gavens værdi står i misforhold til gavegivers økonomi, på tidspunktet for gavens overdragelse.

Gavegivers kreditorer (gavegiver ikke konkurs)

Ydes der gaver mellem ægtefæller, ved samtidig oprettelse af ægtepagt, er gaven gyldig.

For at undgå at en ægtefælle, der har gæld, ikke kan yde en gave til sin ægtefælle, og derved unddrage et aktiv eller et beløb fra kreditor, kan kreditor, uanset at der er ydet en gyldig gave, søge fyldestgørelse hos gavemodtager, hvis kreditors krav mod gavegiver, er stiftet før gavens overdragelse, og gavegiver ved gavens overdragelse ikke utvivlsomt har beholdt tilstrækkelige midler til at dække egne forpligtelser. Gavemodtager kan dog ikke retsforfølges for et større beløb end værdien af den modtagne gave.

Er der oprettet ægtepagt, og har gavegiver beholdt tilstrækkelige midler til at dække egen forpligtelser, kan kreditor ikke rette krav mod gavemodtager.

Gavegivers kreditorer (gavegiver konkurs)

Ved gavegivers konkurs kan kreditorerne også kræve ugyldige gaver, altså gaver der er ydet uden kravet om ægtepagt er opfyldt, retur til konkursboet, ligesom kreditorerne ved konkurs kan retsforfølge modtageren, såfremt gavegiveren ikke har beholdt tilstrækkelig midler, jf. ovenfor.

Derudover har kreditorerne, i tilfælde af gavegivers konkurs, endvidere mulighed for at kræve enhver gave omstødt, såfremt gaven er ydet indenfor de seneste 6 måneder før en konkurs. Omstødelsen betyder, at gaven skal tilbageleveres til konkursboet. Tillige har kreditorerne den mulighed at kræve gaver til en ægtefælle, der er givet i op til 2 år før konkursen, omstødt, hvis gavegiveren ved gaven ydelse blev insolvent.

Ved at give og modtage gaver, udover sædvanlige gaver, i ægteskabet uden samtidig oprettelse af ægtepagt, vil der fremadrettet være en risiko for, at gavegiver, gavegivers arvinger eller kreditorer erklærer gaven ugyldig, og derved kræver gaven retur til gavegiver eller retsforfølger gavemodtager.

Ægtepagten kan rimeligt nok ikke benyttes til kreditorly i den situation, hvor et krav er opstået, og gavegiver bliver insolvent ved overdragelsen af et aktiv, eller i det tilfælde at gavegiver erklæres konkurs inden for 6 måneder fra overdragelsen.

Udover de scenarier så sikrer ægtepagten, at gaven står ved magt også for fremtiden, uanset hvad der sker mellem ægtefæller, herunder ved skilsmisse, død, betalingsvanskeligheder mv.

Som det fremgår er der en betydelige risiko ved, at ægtefæller overfører aktiver til hinanden uden samtidig oprettelse af ægtepagt.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (L)
Michelle Ljungstrøm
mil@drachmann.com

Fritstilling, frivilligt arbejde og loyalitetspligt for ledende medarbejdere

Vestre Landsret har netop afsagt dom i en sag, som omhandler ledende medarbejders loyalitetsforpligtelse i en fritstillingsperiode.

Hvad er en fritstilling?

Udgangspunktet ved en medarbejders egen opsigelse eller afskedigelse er, at medarbejderen fortsætter med at arbejde på sædvanlige vilkår, indtil opsigelsesvarslet udløber. I forbindelse med, at en medarbejder opsiges sin stilling eller afskediges, kan arbejdsgiveren dog vælge at fritstille medarbejderen.

En fritstilling betyder, at medarbejderen ikke længere skal møde på arbejde, men stadig modtager sin almindelige løn i opsigelsesperioden.

Medarbejderen er, som udgangspunkt, berettiget til at søge nyt job i fritstillingsperioden.

Hvad er loyalitetspligt?

Medarbejdere er underlagt en generel loyalitetspligt overfor deres arbejdsplads.

Loyalitetspligten betyder, at medarbejdere ikke må handle illoyalt overfor deres arbejdsgiver, hverken under ansættelsen eller i 2 år efter fratrædelse.

Illoyal adfærd kan f.eks. være, hvis en medarbejder udnytter virksomhedens forretningshemmeligheder til fordel for virksomhedens konkurrenter. Loyalitetspligten er ikke det samme som hverken konkurrenceklausuler eller kundeklausuler, som kun finder anvendelse, når de er aftalt.

Loyalitetspligten gælder i alle ansættelsesforhold, uanset om pligten fremgår af ansættelseskontrakten.

Loyalitetsforpligtelsen gælder i hele ansættelsesforholdet og også under en fritstilling. Dette betyder, at en medarbejder, som starter konkurrerende virksomhed i fritstillingsperioden, som udgangspunkt handler i strid med sin loyalitetspligt.

Retspraksis har dog fastslået, at almindelige medarbejdere, som udgangspunkt, er berettiget til at søge nyt job hos en konkurrent til arbejdsgiveren.

Hvis en medarbejder overtræder sin loyalitetspligt, vil arbejdsgiver være berettiget til at bortvise medarbejderen.

Vestre Landsrets dom

Vestre Landsrets dom U.2016.2000V har imidlertid fastslået, at ledende medarbejdere skal være mere forsigtige.

Dommen handler om en medarbejder, som var ansat på direktionsniveau.

Parterne indgik på et tidspunkt en fratrædelsesaftale, hvor medarbejderen bl.a. blev fritstillet.

I fritstillingsperioden tiltrådte medarbejderen en ulønnet bestyrelsespost hos en konkurrerende virksomhed.

Landsretten nåede herefter frem til, at medarbejderen havde tilsidesat sin loyalitetsforpligtelse.

Landsretten lagde særligt vægt på medarbejderens ledende stilling, og indgående kendskab til forretningshemmeligheder.

Landsretten lagde samtidig vægt på, at medarbejderen i sin fritstillingsperiode havde et særligt ansvar for, ikke at arbejde for en konkurrerende virksomhed.

Det var i den forbindelse uden betydning, at medarbejderen ikke modtog løn for sin bestyrelsespost hos konkurrenten, eller at det ikke kunne påvises, at medarbejderen havde misbrugt sin viden.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (L)
Sissel Egede-Pedersen
sep@drachmann.com

